

Näpit irti uskonnonopetuksesta!

Koulujen uskonnonopetusta ja päiväkotien uskontokasvatusta halutaan entisestään vähentää. Linja on äärimmäisen huonosti perusteltu. Nykymaailmassa suunnan pitäisi olla päinvastainen, sillä uskonnonopetus antaa paremman ymmärryksen ympäröivästä maailmasta, ihmisen arvosta sekä elämän merkityksestä ja mielestä.

★ ★ ★

Uskonnonopetus on kulttuurinen tiekartta, avain omaan ja maailman eri kulttuureihin. Uskonnonopetus antaa suomalaisen ja länsimaisen kulttuurin lukutaidon. Ymmärrys vaikkapa historiasta, kirjallisuudesta, kuvataiteesta, klassisesta musiikista ja Euroopan integraatiosta jää vajaaksi ilman uskonnonopetuksen antamaa "ymmärrysavainta". Myös oman identiteetin, kansainvälisyyden ja monikulttuurisuuden rasteista suuri osa jää löytymättä, jos elämän kartalla suunnistaa ilman hyviä tietoja omasta ja muiden uskonnosta.

2000-luvun uutisotsikot eri konflikteista alleviivaavat uskontojen merkitystä tässä maailmassa. Oman ja muiden uskontojen ymmärtäminen muuttuu yhä tärkeämmäksi.

★ ★ ★

Lasta kasvattavien tulee olla tänä päivänä erityisen aktiivisia, jotta lapsi omaksuu halun toimia vastuullisesti lähimmäisen ja luomakunnan hyväksi.

Nykyinen rahan karttumista ja taloudellista hyötyä painottava koulutuspolitiikka ei tee ihmiskunnalle eikä luonnolle hyvää. Se tuottaa ihmisiä, jotka oppivat, että kaikki on näköalattomuudella kyllästettyä, pinnallista, vain välinearvon omaavaa.

Kristinuskossa on voimakas sosiopoliittinen ja eettinen sanoma Parhaimmillaan uskonnollinen vakaumus on suuri moraalinen voimavara, koska uskonto koskettaa, vaikuttaa ja voimaannuttaa ihmistä tämän kaikkein syvimmillä tasolla.

★ ★ ★

Kasvattajien ikiaikainen tehtävä on mahdollistaa elämään, tulevaisuuteen ja itseensä luottavien ihmisten kasvaminen. Uskontokasvatus on tässä tärkeässä roolissa. Päiväkotien ja koulujen arvokas tehtävä on omalta osaltaan luoda lapsille luottamuksen ja toivon ilmapii-ri, joka suorastaan huutaa sen puolesta, että elämällä on mieli ja tarkoitus.

Lapsen perusoikeuksiin kuuluu, ettei häntä kasvateta luuloon, että omat, vanhempien, yhteiskunnan ja tekniikan voimat riittävät joka tilanteessa. Lapsena opittu iltarukous ja kristillinen kasvatus osoittautuvat usein tärkeiksi, kun ihminen kohtaa elämässään vastoinkäymisiä - ja niitähän meillä kaikilla riittää.

★ ★ ★

Nyky-yhteiskunnan tulee määrätietoisesti panostaa siihen, että lapsi voi tutun opettajan kanssa turvallisessa ympäristössä tutustua omaan uskontoonsa. Meillä ei ole syytä estää tai minimoida uskonnon näkymistä ja kuulumista koulussa tai päiväkodissa. Rukoileva lapsi ei muodosta uhkaa maailmalle ja sen hyvinvoinnille. Päinvastoin.

”Ymmärrys historiasta, kirjallisuudesta, kuvataiteesta, klassisesta musiikista ja Euroopan integraatiosta jää vajaaksi ilman uskonnonopetuksen ”ymmärrysavainta”.